

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący SSR Marcin Królikowski

Protokolant st. sekr. sąd. Marzena Lewandowska

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2015 r. w B.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z.

przeciwko M. K.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 4 429,36 zł (cztery tysiące czterysta dwadzieścia dziewięć złotych trzydzieści sześć groszy) z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia 10 listopada 2012 roku do dnia zapłaty,
2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 717,00 złotych (siedemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Marcin Królikowski

UZASADNIENIE

Powód – (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. żądał zasądzenia od pozwanej M. K., prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą (...) kwoty 4.429,36 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 10 listopada 2012r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powód podniósł, że na podstawie umowy zawartej w dniu 2 stycznia 2012 r. dostarczał pozwanej towar, zgodnie ze składanym przez nią zamówieniem. Powód wskazał, że w trzecim kwartale 2012 r. pozwana zakupiła towar za cenę netto 9.062,89 złotych. Towar był dostarczany za pośrednictwem firmy (...) S.A. Powód wyjaśnił, że w dniu 4 października 2012 r. przyznał pozwanej bonus wynoszący 5% ceny netto. Informację tę przesłano pozwanej e-mailem. Jednocześnie zwrócono się do pozwanej o sprawdzenie prawidłowości naliczenia bonusu i wskazano, że brak odpowiedzi będzie oznaczał akceptację propozycji powoda. W dniu 9 października 2012 r. w związku z przyznaniem bonusu wystawiono fakturę korygującą nr (...). Ostatecznie pozwana nie zapłaciła za fakturę nr (...) z 10.09.2012r. kwoty 4.429,37 zł. Powód podniósł, że w dniu 31 grudnia 2012 r. pozwana potwierdziła saldo, w którym ujawniono tę zaległość. W dniu 30 listopada 2013r. wezwano pozwaną do zapłaty wskazanej kwoty. Pozwana nie spełniła żądania powoda.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 28 października 2013 r., wydanym w sprawie (...) Sąd Rejonowy w B. orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwana wniosła sprzeciw żądając oddalenia powództwa w całości.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwana wskazała, że w zakresie należności wynikającej z faktury nr (...) powód nie przedstawił żadnego dokumentu na potwierdzenie, iż pozwana zamówiła towary, których dotyczy faktura. Podniosła również, że nie zaakceptowała potwierdzeń sald, które zostały dołączone do pozwu. Wskazała także, że nie akceptowała również wymienionej faktury. Podniosła, że list przewozowy dołączony do pozwu nie potwierdza, iżby między stronami doszło do zawarcia umowy a na jego podstawie nie można stwierdzić, jaki towar został przez pozwaną odebrany. Podała również, że w dniu 11.04.2013r. jej kierownik – K. Z. (1) otrzymał informację mailową o niezapłaconej fakturze. Wówczas wyjaśniał, że w rzeczywistości nie otrzymali tego towaru, gdyż wielokrotnie odbierali towar dla firmy (...) Sp. z o.o. Podniosła, że już wcześniej zdarzyło się, że otrzymali towar, którego nie zamawiali i zostali z tego tytułu obciążeni fakturą VAT.

W odpowiedzi na sprzeciw powódka podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko.

Wyrokiem z dnia 1 października 2014 r. w sprawie o sygn. akt (...). Sąd Rejonowy w B. zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 4.429,36 zł z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia 10 listopada 2012 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 717,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Od powyższego wyroku pozwana wniosła apelację, zarzucając Sądowi I instancji naruszenie prawa materialnego, obrazę prawa materialnego, naruszenie prawa procesowego, przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów oraz zaniechanie wszechstronnej, obiektywnej analizy materiału dowodowego.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o oddalenie apelacji w całości, jako bezzasadnej.

Wyrokiem z dnia 3 lipca 2015 r. w sprawie o sygn. akt (...) Sąd Okręgowy w B. uchylił zaskarżony wyrok, zniósł postępowanie w sprawie w zakresie czynności podjętych na rozprawach przed Sądem Rejonowym w B. z dnia 24 września 2014 r. i 1 października 2014 r. i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania.

W piśmie procesowym z dnia 15 października 2015 r. (zatytułowanym jako „pismo procesowe powoda”) pozwana powołała kolejne wnioski dowodowe, domagając się zobowiązania powoda do dostarczenia na rozprawę oryginału dokumentów obejmujących faktury nr (...), dowodów nadania i odbioru przesyłek kurierskich o nr (...), nr (...), nr (...), zobowiązanie powoda do wskazania indywidualnych gabarytów oraz wagi rzeczy ujętych na w/w fakturach. Pozwany wnosił także o zobowiązanie przedsiębiorstwa (...) w W. na przedłożenie oryginału dowodu dostarczenia pozwanej rzeczy będących przedmiotem faktur nr (...), w tym dowodów nadania i odbioru przesyłek kurierskich o nr (...), nr (...), nr (...). Pozwana wносиła także o odroczenie rozprawy w dniu 23 października 2015 roku celem umożliwienia jej pełnomocnikowi procesowemu na zapoznanie się z aktami sprawy.

Na rozprawie w dniu 23 października 2015 r. pozwana cofnęła wniosek o odroczenie rozprawy. Na rozprawie pozwana przedłożyła dokumenty przyjęcia zewnętrznego nr (...), nr (...), nr (...), potwierdzenie przelewu z dnia 4 lutego 2013 r. oraz fakturę nr (...) na okoliczność rzeczywistego dostawcy pomp, ich odbioru przez pozwaną, rozliczenia i zapłaty za pompy przez pozwaną na rzecz dostawcy i nie istnienia stosunku obligacyjnego pomiędzy stronami.

Pozwana wносиła także o zobowiązanie powoda do przedstawienia rejestru sprzedaży i VAT za okres w jakim miała nastąpić sporna dostawa, pozwana wносиła także o zobowiązanie (...) sp. z o.o. sp. k. do przedstawienia rejestru sprzedaży i VAT za okres w jakim miała nastąpić sporna dostawa.

Sąd ustalił, co następuje:

Strony powód w ramach prowadzonej działalności gospodarczej sprzedawał pozwanej pompy, zawory mieszające i pozostałą armaturę oferowaną przez powoda. W dniu 2 stycznia 2012 r. strony zawarły umowę, która regulowała zasady współpracy. Strony ustaliły, że dostawy będą realizowane w ilościach i asortymencie zgodnie z zamówieniem składanym przez pozwaną. Dostawy miały być realizowane w terminie 14 dni od daty złożenia zamówienia. Pozwana zobowiązała się płacić za dostarczone towary cenę zgodnie z cennikiem stanowiącym załącznik do umowy. W § 4 ust. 5 ustalono, że zapłata za zrealizowane i przyjęte bez zastrzeżeń wyroby następować będzie na podstawie faktur VAT

wystawianych przez powoda. Płatność miała następować w terminie 60 dni od daty wystawienia faktury VAT. Zgodnie z treścią § 4 ust. 5 w przypadku realizowania płatności w terminie 10 dni od daty wystawienia faktury powód miał udzielić pozwanej dodatkowego rabatu wynoszącego 3% skonto. W załączniku do umowy powódka zobowiązała się do udzielenia bonusu o wartości 5% ceny netto zakupionych produktów w przypadku dokonania zakupów o wartości przewyższającej 20.000 zł netto w danym kwartale.

(dowód: umowa z dnia (...) wraz z załącznikami k. 16-20)

W większości przypadków zamówienia były składane telefonicznie przez K. Z. (1) albo przez pozwaną. Wyjątki dotyczyły zamówień na towary nietypowe. Po otrzymaniu zamówienia J. R. (1) wysyłał list elektroniczny do kierownika P. K.. On przygotowywał towar, wystawiał faktury następnie towar był wysyłany. Towar był wysyłany zawsze firmą spedycyjną (...). Wystawiano zlecenie do firmy spedycyjnej, która odbierała towar, do towaru była dołączona faktura. Był to list przewozowy. Faktury zawsze dołączano do towaru. Zdarzało się, że towar był dostarczany do innej firmy a faktura była wstawiana na inną, wówczas do towaru dołączano odręcznie sporządzony dokument (...), a fakturę wysyłano pocztą. Towar albo jechał do firmy, która go zamówiła, ale jeżeli dostawa dotyczyła kilku firm, to towar przyjeżdżał do J. R. (1) i on rozdzieliał ten towar i rozwoził po firmach. Pozwana również na początku była zrzeszona w grupie zakupowej. Towar, który przyjechał do firmy pozwanej był wprowadzany do systemu po sprawdzeniu. Powstawał dokument (...) a jeżeli faktura była wyjęta z opakowania, to od razu (...) był łączony z numerem faktury. Zdarzało się, że faktura przychodziła z firmy trzeciej. Wówczas powstawał sam dokument (...), który potem był łączony z fakturą otrzymana z trzeciej firmy. Do przedsiębiorstwa powoda wracały tylko listy przewozowe, nie zwracano nam podpisanych faktur. Pozwana w spornym przypadku sprawdziła ilość i jakość dostarczonego towaru, bo w trakcie wyjaśnień już po powstaniu zadłużenia. Pozwana wskazała J. R. (2) w systemie (...) dokument potwierdzający przyjęcie tego towaru, numer (...) z (...) K. Z. (2) przyjął sporny towar dokumentem (...) Towar był zgodny.

(dowód: zeznania świadka J. R. (1) k. 87-88)

W ostatnim kwartale 2012 r. powód dostarczyła pozwanej towary o łącznej wartości 7.487,12 zł. Towar był dostarczany za pośrednictwem firmy kurierskiej – (...) S.A. Z tego tytułu powód obciążył pozwaną następującymi fakturami VAT:

- nr (...) z dnia 5 września 2012 r. na kwotę 3.057,76 zł z oznaczeniem terminu płatności na 60 dni,
- nr (...) z dnia 10 września 2012r. na kwotę 4.429,36 zł z oznaczeniem terminu płatności na 60 dni,

Przesyłkę obejmującą towar wskazany na fakturze nr (...) dostarczono do firmy pozwanej w dniu 11 września 2012r. Odebrał ją pracownik pozwanej – R. S., który potwierdził na liście przewozowym fakt odbioru przesyłki swoim podpisem i pieczętką pozwanej.

(dowód: faktury VAT wraz z listami przewozowymi k. 21 - 28)

W dniu 9 października 2012 r. powódka naliczyła pozwanej rabat w wysokości 5% w związku ze zrealizowaniem w trzecim kwartale 2012r. zakupów o wartości przekraczającej 20.000 zł. Z tego tytułu powódka wystawiła pozwanej fakturę korygującą nr (...) na kwotę 557,36 zł. Wcześniej powódka drogą elektroniczną powiadomiła pozwaną o wysokości naliczonego rabatu, prosząc o sprawdzenie prawidłowości dokonanego wyliczenia. Zastrzeżono, iż w przypadku braku odpowiedzi do 8.10.2012r. kwota uznana zostanie jako zgodna i zostanie wystawiona faktura korygująca. Pozwana nie zakwestionowała wysokości przyznanego jej rabatu a w późniejszym czasie, dokonując płatności za zaległą fakturę nr (...), pomniejszyła swój dług o 557,36 zł.

(dowód: faktura korygująca k. 29, korespondencja e-mail k. 30, potwierdzenie przelewu k. 33, zeznania świadka J. R. (1) k. 87-88)

W dniu 31 grudnia 2012 r. powód przesłał pozwanej potwierdzenie salda, z którego wynikało, że do zapłaty pozostaje należność za fakturę (...) w wysokości 4.429,36 zł. Pozwana nie zakwestionowała prawidłowości salda.

W dniu 11 kwietnia 2013 r. powód skierował do pozwanej e-maila przypominającego o płatności za fakturę nr (...) z 19.09.2012r. W odpowiedzi z dnia 14 maja 2013 r. pracownik pozwanej poinformował, że nie otrzymali faktury VAT nr (...) oraz towaru, którego dotyczy. Wskazał że za towar, którego dotyczy ta faktura pozwana została już obciążona przez spółkę (...).

W dniu 30 lipca 2013 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 4.429,36 zł. W dniu 5 sierpnia 2013r. pozwana skierowała do powódki pismo, w którym poinformowała, że nie posiada faktury VAT nr (...) z dnia 10 września 2013r.

(dowód: wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania listem poleconym k. 34, potwierdzenie salda k. 31-32, pismo pozwanej z dnia 05.08.2013r. k. 51, korespondencja e-mail k. 52-54)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej wymienione dowody z dokumentów prywatnych, których prawdziwość, autentyczność i moc dowodowa nie budziły jego wątpliwości. Sąd w całości dał również wiarę zeznaniom świadków J. R. (1) (k. 87-88), P. K. (k.110-113), M. Ż. (k.113), I. J. (k. 142-143), K. Z. (1) (k. 171-174), M. G. (k. 174-175) J. F. (k. 175-176) oraz pozwanej. Zeznania tych świadków Sąd uznał za jasne, rzetelne i wiarygodne. W ocenie Sądu brak było jakichkolwiek podstaw, aby kwestionować ich wiarygodność, ich prawdziwość potwierdzając dokumenty przełożone do akt niniejszej sprawy. Wskazać należy zwłaszcza, że z treści zeznań złożonych przez pracowników pozwanej (K. Z. (1), M. G. i J. F.) oraz przez pozwaną nie wynikało, że pozwana nie zamawiała towaru objętego fakturą nr (...) oraz, aby go nie dostarczono. Z tych zeznań wynikało jedynie, że pozwana nie posiadała w swej dokumentacji przedmiotowej faktury. Brak było przy tym jakichkolwiek informacji co do przyczyn tego stanu rzeczy.

Sąd na podstawie art. 503 § 1 zd. 3 k.p.c. w zw. z art. 217 § 3 k.p.c. pominął wnioski dowodowe zgłoszone przez pozwanego w piśmie procesowym z dnia 15 października 2015 r. oraz na rozprawie w dniu 23 października 2015 r. Sąd uznał wskazane wnioski dowodowe za spóźnione.

W sprzeczności z art. 503 § 1 k.p.c. obowiązek przedstawić zarzuty, które pod rygorem ich utraty należy zgłosić przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy, oraz okoliczności faktyczne i dowody. Niepodniesienie w sprzeczności z art. 217 § 2 i 3 k.p.c. (zob. również wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 14 marca 2007 r., I ACa 1104/06, LEX nr 446223). Sąd nie jest obowiązany do uwzględniania kolejnych wniosków dowodowych strony, tak długo aż udowodni ona korzystną dla siebie tezę i pomija je od momentu wyjaśnienia spornych okoliczności sprawy (por. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 10 kwietnia 2013 r. III AUa 47/13).

W przedmiotowej sprawie pozwana była zobowiązana przedstawić w sprzeczności z art. 217 § 2 i 3 k.p.c. wszystkie dowody na podnoszoną przez siebie okoliczność dotyczącą braku istnienia pomiędzy stronami stosunku obligacyjnego. Potrzeba powołania dowodów wskazanych w piśmie pozwanej z dnia 15 października 2015 r. oraz zgłoszonych na rozprawie w dniu 23 października 2015 r. nie powstała po przeprowadzeniu przez Sąd wyżej opisanego materiału dowodowego, dlatego też Sąd uznał te wnioski za spóźnione.

Sąd zważył, co następuje:

Powód domagał się zapłaty za towar dostarczony na podstawie faktury o nr (...)

Przeciwko żądaniu pozwu pozwana podniosła zarzut, iż nie zamawiała towaru, którego dotyczy faktura oraz nie otrzymała ani towaru ani przedmiotowej faktury.

W tej sytuacji powódka winna była udowodnić, że pozwana zamówiła towar objęty fakturą (...), że został on jej dostarczony oraz, że nie otrzymała ustalonej ceny.

Wszystkie te okoliczności powódka skutecznie wykazała w toku procesu.

W szczególności nie może budzić wątpliwości okoliczność, że pozwana złożyła zamówienie dotyczące tego towaru. Fakt ten wynika z zeznań złożonych przez J. R. (1), który podał, że pracownik pozwanej K. Z. (1) w dniu 6 lub 7 września 2012 r. złożył zamówienie, któremu nadano numer (...). Zeznania świadka w tym zakresie nie budziły żadnych wątpliwości co do swej wiarygodności, skoro ostatecznie ani pozwana ani żaden z przesłuchanych w tej sprawie pracowników pozwanej nie zaprzeczyli, iżby zamówienie to było składane. Nadto z treści zeznań P. K. wynikało, że towar jest wysyłany do klientów jedynie na podstawie zamówień, które są przekazywane przez handlowców. Poza tym w toku procesu udało się ustalić, że towar, którego dotyczy faktura (...) został przyjęty na stan magazynu i nadano mu numer (...). Oczywiście jest, że pozwana nie przyjęłaby tych materiałów, gdyby nie zostały one zamówione.

Na gruncie tej sprawy niewątpliwym jest, że powód dostarczył pozwanej towary wymienione w treści faktury (...). Okoliczność tę potwierdza przede wszystkim list przewozowy z dnia 10.09.2012r. (k. 26-28). Wynika z niego, że w dniu 11.09.2012r. towar ten odebrał pracownik pozwanej R. S.. W treści listu przewozowego w rubryce „uwagi/opis zawartości” wymieniono fakturę nr (...). Nadto z treści zeznań pozwanej oraz J. R. (1) wynika, że towar ten został przyjęty na magazyn pozwanej i nadano mu numer (...).

W tych okolicznościach sąd uznał, że powód wykazał, iż pozwana zamówiła towary wymienione w fakturze (...) i odebrała je w dniu 11.09.2012r. Strony zawarły zatem umowę sprzedaży, która została prawidłowo wykonana przez powódkę.

Zgodnie z treścią 535 § 1 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Skoro powód wykonał umowę, to pozwana jest zobowiązana do zapłaty ceny za dostarczony towar. Podkreślić należy przy tym, że pozwana nie kwestionowała ceny oznaczonej w treści faktury.

Na marginesie wskazać należy, że bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy okazały się twierdzenia pozwanej, że towar mógł być w rzeczywistości dostarczony innemu podmiotowi w związku z faktem, że działała ona w ramach grupy zakupowej. Pozwana nie udowodniła bowiem tej okoliczności, poprzestając na snuciu przypuszczeń, iż sytuacja taka mogła mieć miejsce. Twierdzenia pozwanej pozostawały zresztą w sprzeczności z pozostałym, omówionym wyżej materiałem dowodowym, z którego niezbiecnie wynika, że strony wiązała umowa sprzedaży, którą powódka w sposób prawidłowy zrealizowała.

Zgodnie z treścią art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona należą się odsetki ustawowe (art. 481 § 2 k.c.). Zgodnie z treścią art. 482 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie odsetek do dłużnej sumy. Strony w treści umowy z dnia 2 stycznia 2012r. ustaliły, że termin zapłaty za faktury będzie wynosił 60 dni od daty ich wystawienia. Powód w sposób prawidłowy zatem naliczyła odsetki od dnia następnego po terminie płatności tj. od 10.11.2012r. Nadto podkreślić należy, że z treści zeznań P. K. (k. 110-113) i J. R. (1) (k.87-88) oraz z zapisów na liście przewozowym wynika, że faktura została dołączona do przesyłki dostarczonej pozwanej w dniu 11.09.2012r. W toku procesu nie ustalono, z jakiej przyczyny pozwana nie posiada tej faktury w swej dokumentacji. Skoro faktura została dołączona do przesyłki, to należało uznać, że pozwana mogła zapoznać się z jej treścią.

Podkreślić należy również, iż pozwana jako osoba prowadząca działalność gospodarczą, jest więc profesjonalistą w wykonywaniu czynności związanych z prowadzeniem tej działalności (art. 355 § 2 k.c.). Ocena należytej staranności ma charakter zobiektywizowany, a w odniesieniu do przedsiębiorcy, dodatkowo uwzględnia zawodowy charakter działalności. Od podmiotu takiego wymaga się posiadania niezbędnej wiedzy fachowej, która obejmuje nie tylko formalne kwalifikacje, ale również ustalone standardy wymagań. Staranność musi zatem prowadzić do znajomości umów, które się zawiera oraz praw i obowiązków z nich wynikających, gdyż taki miernik dotyczy każdego w ramach staranności ogólnie wymaganej (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 7 maja 2015 r.I ACa 1666/14).

Rozliczenie finansowe pozwanej z jej kontrahentem powinno być prowadzone z zachowaniem szczególnej staranności w zakresie przejrzystości tych operacji finansowych, zwłaszcza, iż pozwana, jako osoba prowadząca działalność gospodarczą jest w świetle art. 355 § 2 k.c. zobowiązana do zachowania szczególnej staranności w stosunkach tego rodzaju, a pozwana tego obowiązku nie dopełniła.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 4.429,36 złotych. O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. i 482 § 1 k.c.

Na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc i art. 99 kpc. Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu Sąd zasądził w nakazie zapłaty od pozwanej na rzecz powódki kwotę 717 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. W kwocie tej mieściła się suma 100 zł wpłacona tytułem opłaty od pozwu oraz kwota 600 zł stanowiąca koszty zastępstwa procesowego (wynagrodzenie pełnomocnika ustalone na podstawie § 6 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państw kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu) oraz 17 złotych tytułem zwrotu kosztów związanych z uiszczoną przez powoda opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

SSR Marcin Królikowski